

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08
גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

המבקשת:

גרינפילד ב.ג. בע"מ

נ ג ד

המשיבים:

1. Import Sport L.M. Ltd

ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ

2. משה דהאן

3. יוסי בן מיור

4. יוסי אלימלך

החלטה

זוהי בקשה למתן סעדים זמניים, כמפורט להלן (להלן: "הבקשה").

1. הרקע

- (א) המבקשת היא חברה ישראלית העוסקת בפיתוח, ייבוא, שיווק, הפצה והתקנה של מתקני ספורט ייחודיים המיועדים לפארקים ולגנים, תחת המותג "גרינפילדס-פארק של ספורט" (להלן: "המתקנים").
- על פי הנטען בבקשה, החל משנת 2004 החל מנהל המבקשת לשקוד על פיתוח ועיצוב מתקני כושר בשיתוף פעולה עם המפעל המייצר בסין ובהמשך הביאה המבקשת מתקנים אלו לישראל, זכתה להצלחה רבה וצברה מוניטין.
- (ב) כדי להגן על זכויותיה במוצרים, פעלה המבקשת לרישום מדגמים לגבי עיצוב מתקני הספורט. כך, יש בידי המבקשת, על פי הנטען, תעודות מדגמים רשומים בסוג 21(2) לגבי "מתקן להתעמלות" לתשעה מתוך עשרה מתקנים נושא התובענה.
- (ג) המבקשת מציגה את מוצריה השונים, וביניהם את עשרת המתקנים נושא התובענה, באתר האינטרנט שלה, בכנסים, בתערוכות ובקטלוגים ומשווקת את מוצריה במאות אתרים ברחבי הארץ במתחמים הנקראים "פארק של ספורט". לטענת המבקשת, זוכים מוצריה להצלחה רבה בקרב עיריות ומועצות מקומיות רבות בישראל.
- (ד) המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") היא חברה פרטית העוסקת בייבוא, שיווק, והפצה של מוצרי ספורט וכושר. המשיב 2 הוא מנהל שיווק במשיבה, המשיב 3 הוא מנהל מכירות במשיבה והמשיב 4 הוא מנהל במשיבה ובעל מניות בה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

- (ה) ביום 25.3.08, על פי הנטען בתובענה, יצר המשיב 2 קשר עם מנהלי המבקשת וטען שביקר באתר מתקני הספורט שלה בקריית ים ושיכולתו לתווך ולקשר בתוך מספר ימים בין המבקשת לבין נציגי עירייה מסוימת המעוניינים להתקין בעירייה פארק הדומה לפארק שבקריית ים. הוא ביקש לקבל את הצעת המחיר שהוצעה לעיריית קריית ים כדי שיוכל לתת הצעת מחיר דומה לנציגי העירייה. לטענת המבקשת, הסביר מנהלה למשיב 2 שהם עובדים עם סוכנים מורשים המשווקים את מוצריה לערים שונות ועליהם לדעת באיזו עירייה מדובר כדי למנוע התנגשות עם אחד מסוכניה העובד מול העירייה.
- (ו) מנהלי המבקשת סירבו למסור למשיב 2 את הצעת המחיר הקונקרטית שניתנה לעיריית קרית ים אך מסרו לו מחירון מלא של מוצרי המבקשת. המשיב 2 ביקש שוב בתכתובת באימייל לקבל את הצעת המחיר שניתנה לקריית ים ולא את המחירון המלא של המבקשת (נספח ח לבקשה).
- (ז) ביום 2.4.08 ביקרו מנהלי המבקשת את המשיב 2 במשרדו וביקשו לקבל עדכון לגבי העירייה. אף בפגישה זו נמנע המשיב 2 מלתת פרטים לגבי זהות העירייה ואף התעקש לקבל את המחיר המדויק שניתן לעיריית קריית ים. לפי האמור בבקשה, כאשר הבין מנהלי המבקשת לא ישתפו עימו פעולה, הוא טען שביכולתו לייבא את המתקנים של המבקשת מאותו מפעל בו הם מיוצרים. לאחר שמנהלי המבקשת אמרו לו שהדבר לא ייתכן מאחר שהמתקנים שלהם מוגנים במדגמים רשומים ברשם הפטנטים, הציג המשיב 2 קטלוג של חברת "ג'ומפי" ואמר שאם הוא יבקש, ייצרו עבורו דגמים זהים לדגמי המבקשת. במעמד זה הבהירו מנהלי המבקשת למשיב 2, שאם הוא מעוניין לשמש כמשווק או סוכן של המבקשת, עליו להדגיש בכל פניה של לקוחות אליו, שהמתקנים שהוא מציע הם של המבקשת.
- (ח) המבקשת טוענת שלאחרונה גילתה לתדהמתה, שהמשיבה ניסתה להגיש הצעה למכור ספורטס על ידי עיריית עפולה, לגבי התקנת מתקני ספורט כדוגמת אלו של המבקשת, לצד הצעה של המבקשת עצמה. או אז הבינה המבקשת שהמשיבה מתחרה בה תוך הצגת דגמים זהים לשלה, ושניסיונותיה לקבל מהמבקשת הצעת מחיר נועדו לאסוף מידע אודות מחירי מוצרי המבקשת ולהציע מחירים נמוכים יותר כדי לזכות במכרז. לטענת המבקשת, המשיבה מציעה מוצרים זהים ויזואלית למוצרי המבקשת, ומפרים את המדגמים הרשומים של המבקשת, ללא כל הרשאה וכן מציעה למכירה באינטרנט מתקני ספורט הנחזים להיראות כמוצרים מוגני המדגמים של המבקשת, תוך מצג שווא כאילו הם של המשיבה ומיוצרים על ידי חברת "ג'ומפי".
- (ט) בנוסף לכך, הפיקה המשיבה דף פרסום המופץ לעיריות ברחבי הארץ ומועצות מקומיות ובו מוצגים עשרות הדגמים המפרים תוך הצגת המשיבה כיבואנית בלעדית של מתקני הספורט להתקנה בפארקים ובשטחים פתוחים, לאחר שהמשיבים הסירו את סימניה המסחריים של המבקשת מתמונות מתקני המבקשת.
- (י) ביום 3.6.08 התקשר חוקר מטעם המבקשת למשיב 3 והציג עצמו כאיש רכש המעוניין לקבל מידע אודות מוצרי המשיבים המופיעים באתר האינטרנט שלהם. המשיב 3 הציג

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

את מתקני המשיבה כמתקנים בעלי איכות גבוהה ביותר, השווה את איכותם לאיכות הגבוהה של מוצרי המבקשת ואמר שהמתקנים זהים למתקני המבקשת "אחד לאחד".

(יא) בשיחה נוספת שהתקיימה בין החוקר לבין המשיב 3 אמר החוקר למשיב 3 שנציגי המבקשת יצרו עימו קשר וטענו שמתקניהם מוגנים במדגמים. משיב 3 לדעת מהם אותם מדגמים מוגנים השיב המשיב 3, שמדובר באישור מכון התקנים במטרה למנוע מהחוקר לחשוש שמוא אסור למשיבים לשווק את המתקנים. המשיב 3 חזר והדגיש בפני החוקר שלמבקשת אין בלעדיות במתקנים וביקש שוב לראות את מחירי המבקשת.

(יב) בשל התנהלות זו הגישה המבקשת את הבקשה דגן ובה עתרה לצווים כמפורט להלן:-

(אא) לצוות על כל אחד מהמשיבים להימנע מלייצר ו/או לייבא ו/או להפיץ ו/או לפרסם ו/או להציע למכירה ו/או לשווק ו/או למכור ו/או לעשות שימוש כלשהו, בין בעצמם ובין באמצעות אחרים, בדגמי מתקני הספורט של המבקשת כמפורט בנספחים א/1-10 ו/או במתקנים מפרים הדומים עד כדי הטעייה למתקני המבקשת, וכן במתקני הספורט של המבקשת כמפורט בקטלוג המבקשת (נספח ד/1).

(בב) לצוות על המשיבים להימנע מלהציג ו/או להציע למכירה ו/או לשווק ו/או לפרסם בכל דרך שהיא, מתקנים בעלי חוזי הדומה בעיצובם למדגמים הרשומים על שם המבקשת.

(גג) לצוות על המשיבים לאסוף לידיהם בתוך 4 ימים ממותן הצו את כל הפרסומים המפרים שבוצעו ו/או הופצו על ידם לצדדים שלישיים בהם מוצגים דגמי המתקנים המפרים נושא תובענה זו.

(יג) בדיון שנערך לפני ביום 22.6.08 נחקרו מנהל המבקשת עינב גור אריה, ומשיב 2, משה דהאן.

2. טענות הצדדים

טענות המבקשת:

(א) למבקשת, כבעלת מדגמים רשומים בישראל יש זכות קניינית בלעדית בעיצוב מתקני הספורט נושא התובענה, שמקנה לה מונופולין בעיצוב מתקניה וזכות לשימוש ייחודי ובלעדי בהם, בהתאם לסעיף 37 לפקודת המדגמים, לרבות הזכות למנוע מאחרים לעשות שימוש בהם. מוצרי המשיבים מהווים הפרה בוטה של זכות המבקשת על פי הוראת סעיף 33 לפקודת המדגמים והפרת מדגם על פי סעיף 37 לפקודה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

(ב) המשיבים הציגו בפרסומיהם צילומים של מתקני המבקשת ובכך נטלו שלא כדין את תשריט מתקני המבקשת והפרו בכך את זכויות היוצרים של המבקשת בעיצוב מתקניה כמוגדר בחוק זכויות יוצרים, 1911. כמו כן, המשיבים עיוותו תמונות של המתקנים של המבקשת והסירו את כל הסממנים המזהים את המבקשת עם מוצריה ובכך שיבשו את יצירת המבקשת ואת זכותה המוסרית ביצירותיה, בהתאם לסעיף 4 לפקודת זכויות יוצרים.

(ג) מוצרי המבקשת ודגמיה רכשו מוניטין רב, אופי מבחין ומשמעות משנית כנדרש אף לשם גיבושה של עילת גניבת עין, בהתאם לסעיף 1 לחוק עוולות מסחריות. השימוש המפר והבוטה בעשרה דגמים של מתקנים המזוהים עם המבקשת, והצגתם מתקנים ייחודיים למשיבה, תוך ציון קיומן של זכויות יוצרים, מלמדים על כוונת הטעיה מצידם של המשיבים. הלכה היא, שעצם ההעתקה יש בה להעיד על קיומו של מוניטין ביחס למושא ההעתקה וזו מהווה אינדיקציה מהותית לקיומו של מוניטין ביחס למוצרים המועתקים.

(ד) תכלית מעשיהם של המשיבים היא הכבדה על גישת לקוחות וסוכנים אל עסק המבקשת בכך שירכשו את מוצרי ההפרה והזיוף במחירים זולים במקום את מוצרי המקור של המבקשת. הכבדה זו מגבשת נגדם את העוולה של התערבות לא הוגנת כמשמעותה בסעיף 3 לחוק עוולות מסחריות.

(ה) בנוסף טוענת המבקשת לעוולות של תיאור כוזב לפי סעיף 2 לחוק עוולות מסחריות; דילול ופגיעה במוניטין; תרמית; חוסר תום לב במשא ומתן; עשיית עושר ולא במשפט; גזל מוניטין, גזל זכויות בעיצוב וגזל סוג מסחרי; הטעיה ורשלנות.

(ו) המבקשת טוענת שמהאזן הנוחות נוטה כולו לטובתה. הנזק שנגרם לה ושעלול להיגרם לה מהמשך המעשים המפרים של המשיבים אינו ניתן להערכה בשלב זה שכן היא אינה יכולה לעקוב אחר הפגיעה במכירות שלה כתוצאה משידול לקוחות לרכוש את מוצרי החיקוי של המשיבים, אולם מאחר ששיווק המתקנים נושא תובענה זו הם עיקר עסקה של המבקשת, הפעילות המפרה של המשיבים תוביל לקריסת עסקה, ואילו המשיבה מייבאת ומשווקת מגוון רחב יותר של מוצרים ולכן לא ייגרם לה נזק אם יינתן הצו המבוקש.

טענות המשיבים:

(א) המשיבים טוענים שהבקשה הוגשה בחוסר תום לב, לוקה בהעדר ניקיון כפיים עובדתי ומשפטי כאחד וכל מטרתה להכביד על המשיבים ולפגוע בזכותם לחופש העיסוק וחופש התחרות.

באשר למסכת העובדתית - המשיבים מתארים גרסה שונה לחלוטין מגרסת המבקשת. המשיבים מאשרים שיצרו קשר עם מנהל המבקשת לצורך שיווק המתקנים, אך לטענתם, הכוונה הייתה שהשיווק ייעשה ללא שיוך המתקנים למבקשת - תמורת עמלת שיווק. לטענתם, בסוף הפגישה השניה בין הצדדים, הייתה הסכמה ביניהם שהמשיבה תשווק את המתקנים ללא כל אזכור שמה של המבקשת. לכתחילה, הציעה המבקשת

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

שסכום העמלה שתקבל המשיבה בגין כל הזמנה של מתקנים יהיה בשיעור של 7% מסכום ההזמנה שתבוצע אולם לבסוף הסכימה המבקשת להצעת המשיבה שלפיה גובה העמלה יעמוד על סך של 30% מגובה ההזמנה שתבוצע, מתוך הגיון פשוט שהמשיבה תשווק את המתקנים במחיר של עד 10% הנחה ממחיר המחירון של המבקשת וכך תשיג עמלה מינימלית של 20%. המשיבה עמדה בהתחייבויותיה החוזיות על פי ההבנות אליהן הגיעה עם המבקשת וזאת ניתן לראות בהצעת מחיר שהעבירה לשלומי בה מופיעים הן המק"טים של המבקשת הן המחירים המלאים המופיעים במחירון שלה, והכל בהתאם להסכם השיווק שהתקיים בין השתיים.

(ב) המבקשת מעולם לא פנתה למשיבה בטענת הפרה ומעולם לא דרשה מומנה להפסיק עם פרסום המתקנים. אף הטענה לעניין המכרז שפרסמה עיריית עפולה לא ברורה, שכן לאחר שהמשיבה ראתה שהמבקשת הציעה הצעה מטעמה לא היה טעם להגיש הצעה כפולה והמשיבה מעולם לא הגישה כל הצעה.

(ג) המשיבה פעלה באופן אינטנסיבי בשיווק המתקנים, הכינה פליירים פרסומיים ופרסמה אף באתר האינטרנט הכל - כמוסכם.

לעניין הטענות המשפטיות:

(ג) המדגמים בלתי תקפים הן מכח פרסום קודם, בהתאם לסעיף 130(1) לפקודת הפטנטים, הן מאחר שהמבקשת אינה היוצרת המקורית או הנעברת כדין של המדגמים.

(ד) המבקשת אינה היוצרת המקורית של המתקנים בגינם נרשמו המדגמים. היא אינה מציינת את המועדים בהם הם נוצרו ו"הוחדרו" לישראל, ולא מצרפת כל ראיה לקיומם של תיקי עיצוב וייצור, או מסמכים המעידים על שלבי פיתוח ואף אינה חושפת את התאריכים בהם פורסמו לראשונה המתקנים באתר האינטרנט שלה, בקטלוגים ובאמצעי פרסום אחרים.

אף הימנעותה של המבקשת להציג בפני בית המשפט את ההסכם שחתמה עם המפעל המייצר בסין בכל הנוגע לשיתוף פעולה ביניהם פועל לרעתה של המבקשת.

(ה) המבקשת נמנעה מלצרף לבקשה מסמכים מהותיים המוכיחים, ולו לכאורה, את טענותיה בדבר יצירת המתקנים נושא הבקשה. היה עליה להציג מסמכים חוזיים הנותנים בידה את הכח לרשום את המדגמים על שמה וכן להציג מסמכים המלמדים על זכותה בעיצובים של הדגמים השונים. כאשר נדרשה המבקשת להציג מסמכים אלו סירבה לכך בתוקף וטענה שהמסמכים לא רלבנטיים.

(ו) המבקשת עצמה עושה שימוש שלא בתום לב בסימן רשום לכאורה, שכלל אינו סימן רשום כדין; ובעצמה מחקה לוגו של חברה קנדית בשם Green Gynn תוך הטעייה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

(ז) המשיבים כופרים גם בכל יתר העוולות המיוחסות להם, וטוענים שמאזן הנוחות נוטה בבירור לטובתם - כאשר המבקשת באה לבית המשפט ללא כל זכות בדין, בחוסר ניקיון כפיים ותוך העלמת עובדות וראיות מהותיות.

3. דיון והכרעה

(א) תוקפו של המדגם

הנחת המוצא לדיון בבקשה היא שהמבקשת בעלת מדגם רשום. ככלל, בשלב הדיון בבקשה לצו מניעה זמני בית המשפט לא מברר לעומק טענות המועלות נגד תוקפו של מדגם רשום ותעודת הרישום מהווה ראיה לכאורה שהמדגם תקף. רק במקרים בהם נראה בעליל שהמדגם נרשם שלא כדין יידרש בית המשפט לשאלת תוקפו של הרישום (ת"א (מחוזי ת"א) 1313/06 DIESEL S.P.A נ' די. אס. איי, יבוא ושיווק הלבשה בע"מ (לא פורסם, 13.7.06)).

בענייננו, אין בראיות שהביאו המשיבים כדי להעיד באופן מובהק שהמדגם לא היה כשר לרישום באופן שמצדיק את בחינת תוקפם של המדגמים כבר בשלב הסעד הזמני.

מנהל המבקשת, מר עינב גור אריה (להלן: "מר גור אריה") העיד לפני עדות קוהרנטית ומהימנה שלפיה הוא האדם שעיצב את המתקנים ומאשר למפעל בסין לעשות שימוש בעיצובים שלו ושהחברה הסינית יודעת שהמדגמים רשומים (שורות 17 ו-25 בעמוד 2 לפרוטוקול; שורות 12-13 בעמוד 3 לפרוטוקול). עוד העיד מר גור אריה שיש לו בסין שני מעצבים שעבדו על פי תכנונים, שרטוטים ועיצובים שלו ושהוא פיתח את המדגמים בתוך המפעל בסין כאשר הוא שילם כסף למפעל עבור עבודה זו, קרי שהמפעל עבד למענו בשכר (שורות 1-2 בעמוד 3 לפרוטוקול).

בסעיף 2 לפקודת הפטנטים והמדגמים קיימת ההגדרה כדלקמן:-

"**בעל מדגם חדש או מקורי**",-
(א) **כשיוצר המדגם מבצע את העבודה בשביל אדם אחר בשכר, פירוש האדם שהמדגם נעשה בשבילו.**"

משכך, אין בעצם ייצור המתקנים בסין ואין בעובדה שאנשים אחרים עבדו עבור המבקשת על סמך העיצובים והשרטוטים שמר גור אריה נתן להם, כדי לגרוע מזכויות המבקשת במתקנים.

עדותו של מר גור אריה, שעל פיה הוא מעצב המתקנים, בשיתוף פעולה עם המפעל בסין, משתלבת אף עם כתבות מחעיתון שצורפו לבקשה. כך למשל, בכתבה שפורסמה בעיתון גלובס ביום 20-21 ביוני 2007 תחת הכותרת "**בדרך אל הכושר**" נכתב שמר גור אריה הוא אחד היוזמים והאחראי על עיצוב המכשירים ושהוא ושותפו אייל בסון, יצרו קשר עם חברה בסין שעוסקת בייצור מתקני טאיצ'י והגיעו לתכנון וייצור בסין של כמעט 40 מוצרי כושר.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

כך אף בכתבה שפורסמה במוגזין TIME OUT ביום 19.10.06, שבה סיפר אייל בסון, שהם עבדו עם חברת ייצור בסין ובמשך שנתיים התאימו את המכשירים לאקלים הישראלי ולדרישות של מכון התקנים ולבסוף חשבו על צבעים של שחור-אדום-כתום.

כמו כן, איני מקבלת בשלב זה את טענת המשיבים בדבר "פרסום פומבי קודם" בישראל. על המדגם להיות חדש או מקורי, כאשר היותו של המדגם חדש או מקורי בחן על בסיס פרסומים קודמים שנעשו בארץ בלבד. פרסום פומבי בישראל ייחשב כהצגת החפץ נושא המדגם במקומות בהם הוא נגיש לקהל הרחב, באופן המאפשר לאדם המביט בו להעתיק את קווי הצורה והדמויות של אותו חפץ.

לטענת המשיבה, בין הכתבות שצורפו כנספח ה' לבקשה ניתן לראות כתבה שפורסמה ביום 30.5.06 בעיתון ידיעות אחרונות, שממנה עולה שהמתקנים הותקנו בעיריית הוד השרון למעלה משבוע לפני יום 30.5.06, דהיינו שהמתקנים התפרסמו לפני יום הגשתם לרשם המדגמים ב- 25.5.06.

באשר לכך העיד מר גור אריה בדיון לפני שהם יצקו את רצפת הבטון עליה עתידים להיות מותקנים המתקנים בלילה של ה- 22.5.06 והתקינו בבוקר למחרת מתקנים שאין עליהם מדגמים. לדבריו, המתקן מהתמונה בעיתון שפורסמה ב- 30.5.06 בה מופיע מדגם 42513 שתוקפו מיום 25.5.06 הותקן אך ביום 26.5.06.

לגבי אנשי הרכש של עיריית הוד השרון שבפניהם הוצגו המתקנים בשלב המשא ומתן, ברי כי לא לכך הכוונה בדבר פרסום קודם, שכן האפשרות שאנשי הרכש הנחשפים למתקנים במטרה לאשר העסקה יצליחו לבצע את ההעסקה הנדרשת כדי להיכנס לגדר פרסום קודם אינה סבירה.

באשר לפרסום באתר האינטרנט הסיני - סבורני שפרסום זה אינו עולה בגדר פרסום קודם העשוי להביא לביטול המדגם, שכן היותו של המדגם חדש או מקורי נבחן כאמור, על בסיס פרסומים קודמים שנעשו בארץ בלבד. פרסום באתר האינטרנט הסיני של המתקנים נושא התובענה, לא עונה על הגדרה זו.

משלא הונחה תשתית ראייתית לכאורית מספקת לסתור ולסטות מהכלל שבדיון בצו מניעה זמני תעודת המדגם הרשום מהווה ראיה לכאורה לתוקפו של המדגם, דין טענת המשיבים נגד תוקפו של המדגם להתברר במסגרת התיק העיקרי.

(ב) גניבת עין

לביסוס סיכויי זכייה בעולה של גניבת עין, על המבקשת להניח תשתית ראייתית לכאורית שרכשה מוניתין במוצריה וחשש להטעיית לקוחות שהמוצרים המפריים הם למעשה מוצרים מבית מדרשה.

לפיכך, נדרשים אנו לבחון את נסיבותיו של כל מקרה לגופו, וזאת במסגרת שני היסודות הבסיסיים של עוולת גניבת העין. דהיינו, יש להוכיח קיומו

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

של מוניטין וחשש סביר להטעיית הציבור כי טובין שמציע הנתבע לציבור הם של התובע או שהם קשורים אליו.

סבורני שהמבקשת הרימה נטל זה, לשלב זה של הדיון. באשר למוניטין - המוניטין שיש לבדוק הוא המוניטין לו זכו המתקנים נושא התובענה בקרב צרכנים פוטנציאליים. רובם המכריע של הצרכנים במקרה דנן, הן העיריות והמועצות המקומיות ולא האזרח הבודד. המתקנים הוכנסו לראשונה לארץ באמצע שנת 2006. במשך שנתיים בלבד, התקנה המבקשת את המתקנים במאות אתרים ברחבי הארץ, כפי שהצהיר מר גור אריה בתצהירו ועל כך לא נחקר. המתקנים שהכניסה המבקשת זכו להצלחה רבה בקרב הציבור, לפרסום בעיתונות, ובקטלוגים שמפיצה המבקשת באמצעות סוכניה. נתון נוסף שמחזק את המסקנה באשר למוניטין שצברה המבקשת הוא ניסיון המשיבים לחקות ולהעתיק את המתקנים נושא התובענה, כפי שניתן לראות בצילומים של המתקנים שצורפו כנספח ב-10 לבקשה, ופורסמו באתר האינטרנט של המשיבים, כמו גם בדף הפרסום שצורף כנספח ב-11 לבקשה, שבו מוצגים המתקנים של המבקשת כאילו הם מבית גיומפי מקבוצת ג'נרל פיטס. אף המשיב 3 בעצמו בשיחתו עם החוקר מטעם המבקשת, הרעיף שבחים רבים על איכות המתקנים שהם מהדרגה הגבוהה ביותר.

המשיבים טוענים כאמור, שהם פעלו כסוכנים של המבקשת והתכוונו לשווק את מוצרי המבקשת. טענה זו, הגם שלא שוכנעתי שיש בה ממש, מחזקת דווקא את טיעוני המבקשת בדבר קיומו של מוניטין למתקנים.

איני מקבלת אף את טענת המשיבים שלפיה מאחר שהמבקשת אינה יצרנית המוצרים אלא יבואנית ומשווקת בלבד, הרי שהמוניטין שייך ליצרן ולא לה. שעה שקבעתי דלעיל, שעל טענת תוקפם של המדגמים להתברר בתיק העיקרי ולא בהליך זה, ושעה שהמבקשת הוכיחה ברמה הלכאורית הנדרשת להליך זה שהיא העומדת מאחורי עיצוב המתקנים, ועל כך רשומים על שמה מדגמים, אין לראות במבקשת כמשווק סתם או יבואן, ועל כן היא יכולה לרכוש מוניטין במתקנים נושא התובענה.

שוכנעתי אם כך שהמבקשת השכילה להוכיח קיומו של מוניטין, ברמה הנדרשת לשלב זה של הדיון, ויש לבחון כעת האם קיים חשש סביר להטעיית הציבור שהמוצרים שמציעים המשיבים לציבור הם של המבקשת או קשורים אליה. די להתבונן בתמליל השיחה בין החוקר לבין המשיב 3 כדי לקבוע שהמבקשת הרימה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת ההטעיה.

המשיב 3 אמר לחוקר בשיחתו מיום 5.6.08 שהמתקנים שלהם הם בדיוק אותם המתקנים כמו אלו של המבקשת רק במעט יותר כסף (שורות 26-23 בעמוד 2). כאשר נשאל המשיב 3 שוב האם מדובר על אותו דבר בדיוק הוא השיב: **"אותם המתקנים. אותו דבר בדיוק"** וכאשר החוקר אמר לו שהמבקשת אומרת שהיא היחידה שיכולה למכור את זה בארץ הוא השיב **"מה פתאום...זה לא נכון. אנחנו מביאים אותם המכשירים בדיוק"** (שורות 7-2 בעמוד 3) וחזר על כך עוד פעמים רבות בהמשך.

(ג)

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

סבורה אני, שבמילים אלו, עלול הצרכן הסביר לטעות ולחשוב שהמוצרים שהמשיבים מציעים לו קשורים למוצריה של המבקשת, אם לא מעבר לכך, שהרי המשיב 3 נחרץ באמירתו שמדובר בדיוק באותם המכשירים.

המשיבים מנסים להאחז בטיעון שהם התכוונו להתקין מתקנים של המבקשת עם הסמל שלה ושפניעות זו הייתה ברשות המבקשת ומנהליה ועל סמך הסדר בין הצדדים.

אני מקבלת טענה זו.

ראשית, אין זה סביר שסוכן / משווק של המבקשת יתבטא באופן בו התבטא המשיב 3 בשיחתו עם החוקר בה הבחין בין המבקשת שקיימת שנה-שנה וחצי רק לצורך פרוייקט זה לבין החברה שלהם, שעוסקת בכך כבר 11 שנה, או במילים אחרות בין המבקשת, "חאפרית" שהיום נמצאת- מחר לא נמצאת, לבין המשיבה, חברה ותיקה ש"יושבת טוב" (שורות 16-24 בעמוד 7 בתמליל השיחה מיום 3.6.08). כמו כן, אין זה סביר שסוכן של המבקשת יאמר שהוא אינו יודע איפה אפשר לראות את המתקנים של המבקשת לצורך התרשמות (שורה 16 בעמוד 6) ושהוא אינו חושב שיש להם אתר אינטרנט (שורה 14 בעמוד 7).

שנית, לשם תמיכה בטענתם בדבר הסדר השיווק בין הצדדים, הפנו המשיבים אך לאימייל שנשלח ממר בסון למשיב 2 בו נכתבו דברים אלו: "...אבקש להבהיר את הנקודה: רצוי ומומלץ כי תאמר לנו איזו עירייה לקחת לראות בקריית ים (ואת שמות האנשים בעירייה שלקחת), כיוון שיש לנו עוד אנשי שיווק שפועלים בצפון, ואז לא נוכל לשייך אליך בלי לדעת מראש. אנא עדכן אותנו ביום א' בבוקר, ואז נוכל להתקדם מכאן."

אין לראות בתכתובת זו יותר ממה שיש בה. המשיבים נמנעו מלחקור את מר גור אריה באשר להסכם השיווק שהיה לטענתם בין הצדדים; מוחקירתו של מר דהאן עלה שפרטים מהותיים בהסכם לא סוכמו בין הצדדים, כך למשל, העיד מר דהאן שהצדדים לא הסכימו על אזורי חלוקה, בעוד שבתצהירו הצהיר שסוכם שהמשיבים יפיצו בצפון, כך גם למשל העיד מר דהאן כי גובה העמלה היה הדבר היחיד שלא היה סגור בין הצדדים, בעוד בתצהירו הצהיר שסוכם בין הצדדים על עמלה בשיעור של 30% ואף הסביר את ההגיון שעמד מאחורי הסכמה זו, ועוד; ולבסוף, שוב, התבטאותו של המשיב 3 בפני החוקר שאינה עולה בקנה אחד עם התבטאות של משווק / סוכן מורשה מול לקוח פוטנציאלי.

שלישית, המשיבה בסיכומיה העלתה טענה חדשה, המתפרסת כמעט על 3 עמודים, טענה שלא בא זכרה בתשובתה לבקשה, ושעניינה בדוקטרינת מיצוי הזכות שלפיה, לטענתה, אין למנוע ייבוא מקביל של המתקנים וכללי התחרות החופשית הם שיקבעו ידו של מי תגבר בשוק. אי העקביות של המשיבה בטענותיה, והעלאת טענה חדשה וסותרת לטענת השיווק מטעם המבקשת, תוך השמות משקל נמוך יותר לטענת השיווק המוסכם, אומרת דרשני.

לנוכח האמור לעיל, סבורה אני שהמבקשת השכילה להוכיח ברמה הכלכלית הנדרשת לצורך הליך זה את עוולת גניבת העין.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08
גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

(ד) התערבות לא הוגנת

סעיף 3 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 קובע כלדקמן :-

"לא ימנע ולא יכביד עוסק, באופן לא הוגן, על גישה של לקוחות, עובדים או סוכנים אל העסק, הנכס או השירות של עוסק אחר."

כדי לבסס תובענה בגין עוולה זו יש להוכיח שלושה תנאים מצטברים: קיומם של שני עוסקים, יסוד הכבדת הגישה אל העסק, ויסוד העדר ההגינות.

לגבי התנאי הראשון - אין ספק שהוא מתקיים.

לגבי התנאי השני - המבקשת הוכיחה לכאורה שהמשיבים מכבידים על גישה של לקוחות אל העסק. כך למשל, כאשר הציג המשיב 3 את המבקשת כ"חאפרית" שמחר אולי לא תהיה מול הצגתו את המשיבה כחברה ותיקה שיושבת טוב, או כאשר חזר שוב ושוב על העובדה שדרכו אפשר לרכוש בדיוק את אותם המתקנים כמו אלו של המבקשת רק במחיר זול יותר ולמעשה בכך ששידל לקנות את המתקנים הזהים ממנו ולא מהמבקשת.

כמו כן, כאשר נשאל המשיב 2 בחקירתו מדוע לא ציין בעמוד הפרסומת של המשיבים שהמתקנים מותקנים ב - 200 אתרים ובעשרות מועצות מקומיות בישראל אלא ציין שהמתקנים קיימים בערים מתקדמות ומפותחות בעולם, הוא השיב: - **"כי לא רציתי לחשוף את המידע הזה כדי שהרשויות לא יפנו ישירות לגרינפילד. עריית קרית אתא לא יודעת שיש בכלל את המתקנים האלה בארץ."** (שורות 19-23 בעמוד 12 לפרוטוקול).

מעבר לכך קיים הנתון הראשוני, שהמשיבים מפיצים פרסומים של המתקנים נושא התובענה וקטלוגים שלהם, תחת שמות של חברות אחרות וללא זכר לשמה של המבקשת, דבר המונע בפני עצמו הכבדה על הגעה למבקשת עצמה.

לגבי התנאי השלישי - המבקשת הוכיחה לכאורה שההכבדה שיצרו המשיבים על גישת לקוחות פוטנציאליים למבקשת נעשתה באופן לא הוגן. עצם השימוש בצילומים של המתקנים נושא התובענה תחת מסווה שהם מבית "ג'ומפי" ועצם השידול שהיה בשיחתו של המשיב 3 עם החוקר לקנות את המתקנים ממנו ולא מהמבקשת, ללא ספק נעשו בצורה בלתי הוגנת.

מעבר לכך, עצם העובדה שהמשיבים מנסים לקצור פירות בזכות המתקנים, לאחר שהמבקשת אחראית על התאמת המתקנים לאקלים של הארץ ולעמוד בדרישות מכון התקנים, אף בה יש מימד רחב של חוסר הגינות. כך למשל, דבריו של המשיב 3 בשיחתו עם החוקר: - **"...המתקנים האלה באים כשהם מוכנים מחוץ לארץ, אנחנו רק מרכיבים אותם, מביאים את מכון התקנים הישראלי לאישור. זה כבר עבר תו, את הקטע של האישור, כך שמהבחינה הזו אין לך בעיה."** (שורות 9-6 בעמוד 3 לשיחה מיום 3.6.08).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

לסיכום, סבורה אני שהמבקשת הרימה את התשתית הראייתית הלכאורית לצורך הליך זה כדי להוכיח את עוולת ההתערבות הבלתי הוגנת.

לנוכח האמור עד כה, פטורה אני, בשלב זה, מלהתייחס ליתר העילות שנטענו בבקשה.

(ד) חיוניות הסעד ומאזן הנוחות

על המבקשת להוכיח שהסעד אליו היא עותרת הכרחי באופן המצדיק את התערבותו של בית המשפט בשלב כה מוקדם, לפני בירור התביעה לגופה. דומה ששיקול זה מתקיים במקרה דנן. נראה, שעיקר אם לא כל עסקה של המבקשת הוא שיווק המתקנים נושא התובענה, בהם אף רשומים על שמה מדגמים, ומתקנים אחרים לצורך ייעוד זה. כך אף אמר המשיב 3 לחוקר כלשונו "הם קיימים שנה-שנה וחצי, רק לצורך הפרוייקט הזה...". יש להביא בחשבון במסגרת בחינת חיוניות הסעד את האפשרות הממשית לאובדן לקוחות ופגיעה במוניטין של המבקשת, ובנסיבות היותה עוסקת בעניין ספציפי זה, הפגיעה עלולה להיות בלתי הפיכה ויש בה, אפוא, כדי להצדיק את התערבותו של בית המשפט אף אם טרם התבררה התובענה לגופה.

באשר למאזן הנוחות בין הצדדים - כאשר בית המשפט בוחן את מאזן הנוחות, עליו לבחון את ההשלכות שיהיו לסעד הזמני המבוקש על בעלי הדין ולשוות לנגד עיניו את מידת הנזק העלול להיגרם לכל אחד מהם, אם יינתן הצו ואם לא יינתן, והשוואת הנזקים זה לזה. אי הנוחות שתיגרם לתובע אם לא יינתן הצו לעומת אי הנוחות שתיגרם לנתבע אם יינתן הצו, כרוכה בשאלה אם ניתן לפצות את התובע בכסף אם לא יינתן לו הסעד הזמני, ומנגד - מהו הנזק שהסעד הזמני עלול לגרום לנתבע אם תידחה התביעה.

דומה, כי מאזן הנוחות נוטה בבירור בעניינינו לעבר המבקשת.

ראשית, הלכה פסוקה היא שכאשר מדובר בהפרת זכות קניין רוחני, מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש. שנית, אף אם יתברר, בשלב מאוחר יותר, שיש ממש בטענות המשיבים, הרי שהפגיעה הפוטנציאלית במבקשת, באם לא יינתן הצו, עלולה להיות קשה יותר. זאת עקב העובדה שהתקנת המתקנים נושא התובענה זה מהות עסקה, ועל כן לאובדן הלקוחות ולפגיעה במוניטין שלה, עלולה להיות משמעות על קיום עסקה, כאשר מנגד, המשיבה מייבאת ומשווקת מגוון רחב של מוצרים מזה 11 שנה, כאשר רק בשנה האחרונה, כפי שהעיד המשיב 2 בחקירתו התחילה לעסוק גם במתקנים כגון אלו, כאשר בפועל עדיין לא התקינו בעצמם כל מתקן ממין זה, ועל כן לא ייגרם להם נזק ממשי אם יינתן הצו.

4. סוף דבר

מכל האמור לעיל, אני מקבלת את הבקשה. ניתנים בזאת צווים זמניים כמבוקש בבקשה, בכפוף להתחייבות עצמית של המבקשת והפקדת ערבות בנקאית או מזומן בסך 50,000 ₪. המשיבים ישאו בהוצאות המבקשות ובשכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪ בצירוף מע"מ.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 3235-06-08

גרינפילד ב.ג. בע"מ נ' ל.מ. יבוא ספורטיבי בע"מ ואח'

אני קובעת את התיק לשיבת קדם משפט לפני כבי' השופט אברהם יעקב, ליום 15.7.08
שעה 08:00.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לצדדים בדואר רשום.
ניתן היום, ד' תמוז תשס"ח, 07 יולי 2008, בהעדר הצדדים.

כילה גרסטל

הילה גרסטל, שופטת - נשיאה